

Apoštolský list motu proprio

Spiritus Domini

Najvyššieho veľkňaza Františka

O modifikácii kánonu 230 § 1 *Kódexu kánonického práva*, ktorá sa týka prístupu žien k ustanoveným službám lektorátu a akolytátu.

Duch Pána Ježiša, trvalý zdroj života a poslania Cirkvi, rozdeľuje členom Božieho ľudu dary, ktoré každému z nich umožňujú rôznym spôsobom prispievať k budovaniu Cirkvi a hlásaniu evanjelia. Tieto charizmy, nazývané tiež ministériá, keďže sú verejne uznané a ustanovené Cirkvou, sú dané k dispozícii spoločenstvu a jeho misii v trvalej forme.

V niektorých prípadoch má takýto príspevok vo forme služby svoj pôvod v konkrétnej sviatosti, vo sviatosti posvätného stavu. Ďalšie úlohy boli ustanovené v Cirkvi v priebehu dejín a zverené jednotlivým veriacim prostredníctvom nesviatostného liturgického obradu, na základe krstného kňazstva ako osobitná forma jeho vykonávania, ktorá má pomôcť biskupom, kňazom a diakonom v ich špecifickej službe.

Podľa úctyhodnej tradície prijatie „laických ministérií“ – ktoré sv. Pavol VI. upravil v motu proprio *Ministeria quaedam* (17. augusta 1972) – predchádzalo prijatiu sviatosti vysviacky ako príprava naň, hoci tieto služby boli udeľované aj iným spôsobilým veriacim mužom.

Niekoľko zhromaždení synody biskupov zdôraznilo potrebu prehĺbiť túto tému v rámci doktríny, aby to zodpovedalo povahe spomínaných chariziem a požiadavkám doby, a tak sa poskytla vhodná podpora evanjelizácii, ktorá je úlohou prináležiacou cirkevnému spoločenstvu.

Na základe týchto odporúčaní sa v ostatných rokoch rozvinula doktrinálna náuka, ktorá poukázala na to, že základom spomínaných služieb ustanovených Cirkvou je spoločný stav tých, čo boli pokrstení a vo sviatosti krstu prijali kráľovské kňazstvo; preto sa tieto služby zásadne líšia od služby prijatej vo sviatosti vysviacky. Aj prax zavedená v latinskej Cirkvi potvrdila, že tieto laické služby, keďže sú založené na sviatosti krstu, môžu byť zverené

všetkým veriacim, ktorí sú pokladaní za spôsobilých, či už sú mužského alebo ženského pohlavia, ako to implicitne predvída už kán. 230 § 2.

Následne som po vypočutí názoru kompetentných dikastérií rozhodol o modifikácii kán. 230 § 1 *Kódexu kánonického práva*. Z tohto dôvodu nariaďujem, že kán. 230 § 1 *Kódexu kánonického práva* bude mať nasledovné znenie:

„Laici, ktorí majú vek a vlohy stanovené dekrétom konferencie biskupov, môžu byť predpísaným liturgickým obradom natrvalo prijatí do služby lektora a akolytu; toto udelenie služieb im však nedáva právo na poskytovanie hmotného zabezpečenia alebo mzdy zo strany Cirkvi.“

Okrem toho nariaďujem, aby sa modifikovali ďalšie nariadenia, týkajúce sa tohto kánona, ktoré majú silu zákona.

Čo bolo nariadené týmto apoštolským listom motu proprio, nech má pevnú a trvalú platnosť, aj keby tomu niečo odporovalo, hoci by si to aj zaslúžilo osobitnú zmienku, a nech je to uverejnené v *L'Osservatore Romano* a začne platiť v ten istý deň. Následne nech je to publikované v oficiálnom komentári *Acta Apostolicae Sedis*.

Dané v Ríme pri sv. Petrovi 10. januára roku 2021, na sviatok Krstu Krista Pána, v ôsmom roku môjho pontifikátu.

František